

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Recucerirea cetății Przemysl.

Sibiiu, 7 Iunie n.

Joi după amiază am primit vestea îmbucurătoare, că cetatea nu tocmai de mult cucerită dela noi a Przemyslului, a fost recucerită dela Ruși, cari au fugit cu rușine din cetate. Când au intrat trupele noastre austro-ungare și cele germane în fortăreață, Joi dimineața la orele 3 și jumătate, nu au aflat aci nici urmă de Ruși. Toți s'au strecurat prin porțile dosnice, afară la largământ, luând apoi drumul spre Lemberg. Trupele aliate au plecat însă în urma lor, și cu siguranță îi vor scoate și din Lemberg, când apoi Galiția va fi de tot curățită de Ruși.

Va fi bine să ne revocăm în memorie, că trupele noastre viteze au apărut fortăreața aceasta puternică patru luni și jumătate în contra unui dușman de trei, ori de patru ori mai tare, ca forță numerică, și trupele noastre nu au putut se fie învinse decât numai atunci, când rupte de foame s'au predat ele singure. Le-a biruit foamea, nu dușmanul.

După patru luni și jumătate de eroică apărare, cetatea Przemysl a ajuns în stăpânirea rusească. Și eată că Rușii cei mulți, Rușii cei puternici, n'au putut se țină în stăpânire aceași cetate decât numai două luni și câteva zile, când apoi au trebuit se o predee iarăși trupelor noastre și celor germane, nu din cauza foamei, pentru că ei aveau alimente suficiente, ci pentru că s'au dovedit a fi slabi pentru apărarea și stăpânirea ei. O nouă dovadă, că nu numărul soldaților decide soarta războiului, ci eroismul, patriotismul, însuflețirea, simțul datorinței, tot sentimente cari lipsesc Rușilor, pe cari înse le au din belșug soldații noștri și cei germani.

Fără îndoială, că recucerirea cetății Przemysl din partea trupelor noastre aliate cu cele germane are o importanță foarte mare, atât strategică, cât și politică. Prin luarea ei de nou în stăpânirea noastră s'a ridicat mult moralul trupelor și al popoarelor monarhiei, ni-a crescut vaza în fața puterilor neutre, și s'a deschis drumul spre Lemberg, unde se va da ultima bătălie mai mare pe teritoriul atât de mult bătucit de potcoavele cailor căzăcești al Galiției, după care Rușii vor fi siliți să se retragă apoi la ei acasă și să se organizeze pentru o luptă de defensivă, și aceasta foarte problematică, căci pentru ofensive trupele lor s'au dovedit de foarte slabe.

Tăvălucul cel puternic și atât de temut la început nu se va mai rostogoli, suntem siguri, peste șesurile Galiției și nu va mai ajunge până la Carpați, pentru că s'a dovedit, că tăvălucul nu e nici din peatră, nici din lemn tare de stejar, ci e din hârtie, care se moaie, ori din sticlă, care se sparge. Se adevărește deci prorocia pe care am făcut-o din capul locului, când s'a început războiul, că e cu de-

sevărire exclus ca noi se fim bătuți de Ruși, ci sigur e, că Rușii au se iasă bătuți din războiu. Încă o lună, ca și luna Maiu, în care Rușii au pierdut 300.000 de prizonieri, și probabil că tot atâta morți și răniți, pe lângă mulțimea de tunuri și mitraliere capturate dela ei, și îngâmfații dela Petersburg vor începe să ne roage ca să intrăm în pertractări de pace cu ei. Li-a mers rău Rușilor în luna Maiu, și rău are să le meargă și în lunile următoare. Să nu se uite, că ei au dat mâna cu asasinii, au fost și sunt protectorii asasinilor, deci pedeapsa trebuie să-i ajungă. Și pedeapsa e pe drum spre ei!..

Puterea ofensivă a Rusiei.

II.

Cum se găsesc însă la noi oameni, cari nu se adapă decât la izvoarele presei franceze, engleze și rusești, și cari chiar în presa popoarelor neutre nu găsesc de cât știri favorabile triplei-înțelegeri, ni se va obiecta, că ofensiva de care a fost vorba mai sus nu a fost o ofensivă generală a armatei rusești, care până la finele lui Septemvrie nu a putut fi gata, adevărat nu a putut fi înzestrată cu toate cele necesare unei astfel de întreprinderi.

Această obiecțiune este în mare parte eronată, căci superioritatea numerică necesară ofensivei a fost atinsă până la finele lui Iulie, dar lipsa de încredere în sine a făcut, că Rușii așteptau să adune o *superioritate sdrobotoare*; însă pentru a veni în ajutorul adversarilor teoriei noastre vom admite, că cele susținute de dânsii au fost reale. Trebuie însă să adăugăm, că repetarea acestei obiecțiuni față de nereușita ofensivei a doua rusești nu o să mai fie valabilă, dat fiind termenul de trei luni trecute de la decretarea oficială a mobilizării precum și efortul uriaș făcut de Ruși pe *întregul front*, de la Marea Baltică până la granița ostică a Bucovinei.

Intr'adevăr, mișcarea de ofensivă pronunțată de armatele austro-ungare și germane, la începutul lui Octomvrie, are de efect strângerea de mase mari rusești înapoia Vistulei, până la Zавикост, și de aici înapoia Dunaiefului, până la creasta Carpaților. Ingrămădirea enormelor mase pe un spațiu relativ mic față de numărul restrâns de linii de comunicațiuni în această regiune are de efect o superioritate numerică copleșitoare față de adversarul ce se găsea pe linia Mlava-Plock-Sohacev-Radom-Sandomirci și respingerea lui spre linia Pesen-Krakovia.

Retragerea aceasta fiind executată cu multă precizie și iuteală, Rușii au înaintat fără a da bătălii mai mari până la frontiera de vest a Poloniei și din nou răsună trâmbița *tăvălucului năpraznic*; din nou presa întreagă a triplei-înțelegeri anunță cu emfază, că în câteva zile va cădea Posen și

Breslau și în câteva săptămâni Berlinul va fi rusec.

Dar prezicătorii nu au fost profeți buni, noua grupare a armatei austro-ungare și germane nu numai că oprește brusc ofensiva rusească, dar permite trecerea la o contra-ofensivă puternică.

Dar să punem punctul pe *i*. Care era situația strategică a forțelor rusești, când erau mai înainte, deci mai în măsură să procedeze la ofensiva anunțată?

Armata a 10-a se găsea la frontiera Prusiei orientale, pe linia Schirwind-Biala (8 corpuri de armată) și forma aripa dreaptă a frontului. Centrul, adică grosul armatei rusești, compus din armatele a 2-a, a 5-a, a 4-a și a 9-a, în total 25 corpuri de armată, se găsea pe linia Vloclavec-Unievo-Vola-Novo-Radomsk și în regiunea dela nord de Krakovia.

Legătura între aripa dreaptă, departată, și între centru era formată de o masă de importanță mai mică, 4-5 corpuri de armată, care înainta dealungul frontierei de sud a Prusiei orientale, între aceasta și Vistula, cu obiectivul Thon.

Restul armatei rusești se găsea în Galiția, cu intențiunea de a cuceri trecătorile Carpaților, unde găseau drumul cel mai scurt spre Budapesta și Viena.

Pentru această ofensivă comandantul rusesc a concentrat tot ce mai era disponibil în interiorul țării, mai cu seamă corpurile caucaziene și siberiene, ce nu erau încă aduse pe frontul propriu zis, și se poate evalua cu multă probabilitate totalitatea armatei afectată acestei uriașe întreprinderi la 45 corpuri de armată.

Ea începu pe la mijlocul lui Noemvrie și pe toată linia deodată.

Atacul aripei drepte fu respins după luptele crâncene de la Stalupönen, Eidkunen și Soldau.

Ofensiva rusească în Polonia, la centru, coincide cu o ofensivă puternică germană, și după luptele dela Vloclavec și Kutno, Lodz și Lovici, a fost frântă, iar armatele rusești se retrag înapoia liniei Bzurei și Ravei.

La aripa stângă rusă, armatele austro-ungare și germane pronunță un atac viguros și resping pe Ruși până înapoi de Nida și Dunaieș, fără a-i putea însă disloca din Carpați.

A doua ofensivă rusă a făcut deci și ea un fiasco cu atât mai complet, cu cât a fost anunțată mai triumfătoare și mai glorioasă. Ceva mai mult, nu numai că armatele germane și austro-ungare, mult inferioare numeric, au nimicit această ofensivă, dar la rândul lor înregistrează succesele unei ofensive din partea lor, care aruncă la nord pe Ruși înapoia râurilor Niemen, Bobr și Narev, la adăpostul cetăților de pe acestea, iar la sud până la Nistru, eliberând Bucovina de ororile și cîntul rusec.

În timpul din urmă s'a încercat din partea Rușilor să se dea atacuri

parțiale contra trupelor victorioase ale dublei alianțe, însă în parte au fost respinse (Lomza, Kovno), în parte au ajuns la stagnare (Osovieț, Prasnys, Stanislau), și lupta continuă crâncenă pe tot frontul, dusă încă defensiv din partea Rușilor.

Pentru noi puterea ofensivă a armatelor țarismului a ajuns la refuz și credem, că de aci înainte toată activitatea lor se reduce la defensivă, la o defensivă de sigur viguroasă, poate chiar foarte activă pe alocuri. Aceasta intră în datinele de veci ale armatelor rusești. Aceasta credință a noastră însă, până în momentul când va putea fi dovedită prin realitatea evenimentelor ce se vor produce în viitor, are nevoie se fie argumentată.

De ce deci puterea ofensivă a Rusiei este anihilată? Din motivele următoare:

1. Primul răspuns la întrebare ni-l dă obiecțiunea ce ni s'a făcut mai sus, — să o admitem, — că armata rusească nu era gata pentru ofensivă.

2. Acest războiu, cu toate afirmațiunile unei presei interesate, nu a găsit popularitatea necesară, pentru ca toată suflarea în Rusia să fie unită într'un singur și uriaș avânt, cu ferma voință de a învinge sau de a muri. Dacă populațiunea orașelor, a acelor ce știu carte, în parte este convinsă de necesitatea acestui războiu, sau în parte a fost convinsă prin presă, prin manifestațiuni și chiar prin cînt, nu trebuie să uităm, că aceștia nu formează decât o infinit de mică parte a masei lor ce compun armatele rusești, iar țărânul rus, care până în timpurile din urmă nu a auzit decât de bine când se vorbea de «nemeț», de German, nu are nici un motiv să-l urască și să caute cu orice preț distrugerea lui. El a plecat în războiu fiindcă așa a poruncit «tăticu»; se bate brav, fiindcă așa e firea lui, dar fără nici un entuziasm. Pentru el nu este vorba de pierderea pământului său, care este departe și la care nu râvnește nimeni, iar gândurile lui sunt la cei lăsați acasă în mizerie în majoritatea cazurilor; și dacă dânsul în general nu este lipsit de cele ce constituie hrana zilnică, nici el, nici cei de acasă, nu au simțământul moral, acea calitate a sufletelor mari, sau a celor ce zac de secole în robie străină, pentru a dovedi un avânt cum se cere pentru o mișcare uriașă, cum a fost cea proiectată.

Afirmațiunea de mai sus își găsește dovada reală prin faptul, că soldații ruși la o înghesuială mai mare se predau cu miile și cu zecile de mii (cele două bătălii mazuriene). Trupele generalului von Morgen, cari luptaseră la ost de Lodz, fiind împresurate de trupe rusești mult superioare, nu numai că nu au pierdut curajul și nu s'au predat, dar în ieșirea lor spre Brzeztyn din cercul de fier care-i înconjură, au făcut și zece mii de prizonieri. Aceasta nu se datorește nici armamentului, căci era inferior adversarului, nici bravurei soldaților, căci nimeni nu contestă

soldatului rus aceeaș bravură, ca celui german, nici conducerii, căci când o trupă este înconjurată pe un spațiu atât de restrâns și de o superioritate atât de mare, nu mai încapă nici o tactică, nici o strategie. Imi aduc aminte, când la o inspecție generală, inspectorul nostru spunea unei ofițer, că ce ar face dacă s'ar găsi cu plutonul său înconjurat de un inamic superior? Răspunsul fu scurt: «Voi comanda: Pentru rugăciune, descoperiți!» Acest răspuns conține o filozofie adâncă. Așa au făcut bravi generalului Morgen; și după ce s'au rugat la Dumnezeu, s'au repezit ca niște lei asupra inamicului, care fu atât de îngrozit de năpustirea lor năpraznică, că parte din trupele sale făcură loc, parte se predară. Sursa de origine a acestui act de bravură nu trebuie căutată de cât în sentimentul moral, de care este însușită armata germană, în care fiecare soldat este gata de a jertfi totul pentru patria sa, și care are atâta încredere în sine și în șefii săi, încât nimic nu i se pare imposibil.

Dela Oradea-mare.

O adresă omagială.

Ni se comunică următoarele: Luni în ziua de 18/31 Maiu c. consistorul nostru eparhial din Oradea-mare s'a întrunit în ședință plenară pentru promulgarea concluzelor luate de sinodul eparhial.

Din acest prilej președintele consistorului, P. C. Sa domnul vicar episcopesc *Vasilie Mangra*, în vorbirea de deschidere, — ieșind pe un moment din cadrele șablonare, — în termeni aleși a înfățișat situațiunea critică prin care trece de prezent monarhia noastră austro-ungară și împreună cu dânsa popoarele ei: Sunt zile de grea cumpănă și pentru soarta neamului nostru. Dar precum în veacurile de răstrieș ale trecutului, astfel și în aceste zile de grea încercare toată nădejdea, scăparea și mântuirea să o căutăm la sânul sfintei maice biserici străbune. Ea a fost și este paladiul și scutul individualității noastre ca popor. Deși împrăștiată sub diferite stăpâniri, biserica strămoșască ne-a ținut uniți prin credință și tradiții, păstrându-ne astfel caracterul etnic.

Străbunii nostri, grație unor vremuri de urgie, au fost siliți multă vreme să se închine lui Dumnezeu în limbă străină: în limba slavă. În veacul XV și XVI eram amenințați cu totala slavizare prin biserică, și chiar de sub jugul ierarhiei sârbești, care a urmat pentru noi în veacul al XVIII-lea,

numai un bărbat providențial ca mitropolitul *Șaguna* ne-a putut mântui.

Dacă cu toate acestea noi românii ortodocși din statul ungar ne avem azi biserica noastră autonomă, cu caracter național, aceasta avem să o mulțumim în linia primă prea grațiosului nostru monarh *M. Sale Francisc Iosif I.*, asupra căruia s'au sculat astăzi vrăjmași și protivnici din toate părțile.

Slavismul, actualul dușman al monarhiei, a fost și dușmanul bisericii și al intereselor neamului nostru. Iar sub ocrotirea binevoitoare a monarhiei ne-am păstrat limba și credința și am făcut însemnate progrese pe terenul cultural.

Ținând seamă de aceste experiențe ale trecutului, datoria noastră este să ne strângem și acum rândurile și să fim solidari în jurul bisericii noastre. În același timp să fim însă solidari cu celelalte popoare ale monarhiei în credință neclintită și în simțul de jertfire pentru tron și țară. Numai procedând în chipul acesta ne vom asigura un viitor mai bun și mai fericit pentru biserică și neamul nostru...

Sub impresiunea acestei vorbiri de deschidere a P. C. Sale, domnului vicar episcopesc, consistorul a adresat la cabinetul M. Sale, pe calea guvernului țării, următoarea telegramă omagială:

Contelui Ștefan Tisza, ministru-preșident, Budapesta.

Când un nou dușman s'a ridicat împotriva monarhiei, cu aceea umilită rugare mă întorc către Excelența Ta, să primești asigurarea deplinei încrederi a consistorului eparhial gr.-or. român din Oradea-mare față cu guvernul patriei și să binevoiești a fi interpretul alipirii omagiale și a credinței nestrămutate a poporului românesc către Majestatea Sa gloriosul nostru împărat și rege apostolic. Din ședința plenară a consistorului eparhial gr.-or. român din Oradea-mare, ținută la 18/31 Maiu 1915. *Vasilie Mangra*, vicar episcopesc.

În audiență. Se dă mare însemnatate faptului, că șefii partidelor opoziționale maghiare din dietă au fost primiți în audiențe lungi particulare la Viena, și anume, contele Andrassy Marți, contele Apponyi Vineri și contele Zichy Aladár Sâmbătă. Se credea la început, că audiențele acestea stau în legătură cu planuita reconstruire a cabinetului, formându-se un cabinet național maghiar, un cabinet de coaliție, pentru în aceste zile grele toți să poarte răspunderea pentru cele ce se fac, ori mai ales pentru cele ce se vor mai face, însă combinația aceasta nu s'a dovedit de temeinică. A fost vorba, ce e drept, despre complectarea guvernului cu încă trei mi-

nistri noi, fără portofoliu, dar când li s'a făcut ofertul, șefii partidelor opoziționale au cerut un lucru imposibil, capul contelui Tisza, declarând, că ei numai într'un guvern din care Tisza nu face parte pot să intre. S'a făcut apoi combinația, că interese mari naționale ar fi în primejdie și șefii partidelor opoziționale maghiare s'au dus să se plângă Coroanei, dar și combinația aceasta s'a dovedit de netemeinică, după comunicările făcute din partea contelui Apponyi, care a desmîșit svonurile acestea și a spus, că au fost comunicate Coroanei lucruri, pe cari în vremile grele de astăzi deputații opoziționali nu le puteau spune în parlament. Ceea ce se poate explica astfel, că Maghiarii scot de nou pe plan pretensiunile lor naționale și fac pași din vreme, ca să li se acorde după război.

„Îndrăzniți, eu am biruit lumea“.

— Dare de seamă. —

În „Biblioteca bunului păstor“, redactată de dl profesor Dr. N. Bălan, ca al 6-lea număr, au apărut acum cinci predici pentru timpul de război. Broșura de 50 pagini s'a și trimis ca premiu, celor ce și-au achitat abonamentul pe anul curent la „Revista Teologică“. Nu pentru aceștia se scriu aceste rânduri de informație, ci pentru mulțimea fraților preoți, cari n'au grăbit încă să trimită prețul revistei și cari în urmare nu puteau primi broșura gratuit. Cuprinsul predicilor, ce voi schița va justifica indemnul de a face o dare de seamă asupra broșurei pentru a atrage atențiunea tuturor asupra noului tovarăș care ne vine, ca un prețios sprijin în lucrul nostru pastoral, în aceste zile cumplite, când mai mult decât ori când altădată nu putem lipsi dela datoria de a vorbi poporului, celor rămași acasă, cuvintele Domnului.

Predicile sunt prelucrate după predicatorul I. Kessler din Dresda, de domnii Dr. N. Bălan și I. Moșoiu stud. în teologie. Prelucrarea e așa fel făcută, încât sunt o deplină adaptare felului nostru de gândire românească, presărate cu multe pilde din viața neamului nostru și nici una nu-i lipsesc aplicările necesare vieții poporului nostru dela sate. Aceasta constituie odată mai mult meritul predicilor, pentru care le recomand spre utilizare, nouă lipsindu-ne cu totul predici acomodate pentru vremea de război.

Întâia predică deslușește citatul „Binecuvântați a nădejdui spre Domnul“, că „ochii Domnului sunt peste tot pământul, că mâna lui Dumnezeu cărmuiește totul, că inima lui Dumnezeu va chivernisi toate spre binele oamenilor.“ Pilde din învățătura și viața Mântuitorului și din trecutul neamului nostru se înșiră pentru a ne spori nădejdea și a ne întări încrederea în Dumnezeu, ceea ce mai mult de cât ori când ne trebuie astăzi. De încheiere se dau trei sfaturi: luptați împotriva păcatului, să vă rugați și deprindeți-vă la încredere în Dumnezeu! — În a doua ni se dă indemnul „Resumpționați vremea“ căci, după îndrumările Sf. Ap. Pavel: 1) vremea de acum scurtă este, 2) că zilele rele sunt și 3) că acum este vreme bine primită, acum este ziua mântuirii, arătându-se legătura credințelor apostolești cu vremea vieții noastre de acum. A treia predică este „Purtați sarcina unul altuia“, învățându-ne cum să ne purtăm cu semenii nostri în mijlocul acestei vieți apăsate de atâtea sarcini pentru înțelegerea cărora

se cer ochi deschiși, cari văd năcazurile, urechi, cari aud suspinurile și văerile, și înimi simțitoare, cari pot fi cuprinse de milă. A patra e: „Luptați întru rugăciuni“, luptă la care ne îndeamnă pe cei rămași acasă deopotrivă sufletelor noastre, durerile și nădejile poporului nostru și glasul pămantese al lui Dumnezeu, a cărui milă și ocrotire să o dobândim pe seama celor ce în ploaia g'oanțelor ucigătoare în toată clipa sunt primejdii de moarte. Rugăciunile noastre de acasă unindu-se cu a celor scumpi ai noștri de pe câmpul de luptă, unde au lărat a se ruga ca niciodată până și necredincioșii de ieri, vor vărsa tărie în inimile noastre, ca și asupra inimilor acelorora pentru, cari ne rugăm, și vor avea putere, care a mântuit pe Lot din peirea Sodomei, a scăpat pe apostolul Petru din închisoare, așa va mântui pe cei primejdii, va zdrobi lanțul robiei, va sfărâma zăvoarele nedreptăților, scoțând la libertate pe frații și fiii noștri ținuți în închisoare și în grele năcazuri aduse de război. Și în sfârșit a cincia predică îndeamnă să „fi credincioși până la moarte“, să fim credincioși fiți de Dumnezeu, — tari în credință, — credincioși întru iubire și credincioși întru nădejde, căci omul având această întreită credință e nebiruit în fața oricăror năcazuri.

Acest cuprins schițat pe scurt, pe lângă limba frumoasă românească în care sunt expuse predicile, constituie suficient indemn ca fiecare să-și procure broșura, trimițând abonamentul la „Revista Teologică“, a cărei redacțiune îi trimite apoi broșura gratis.

p. m.

Războiul.

Trupele noastre și cele germane înaintază fără pedecă în Galiția. După recucerirea cetății Przemysl a fost spart frontul rusesc la Medyka și dușmanul a fost silit să se retragă spre Mosciska. Pe la Prut sunt lupte mari, cari decurg încă. Rușii au îndreptat mai multe atacuri desperate asupra trupelor aliate, dar toate au fost respinse cu mari pierderi pentru dușman.

La granițele italiene nu s'au întâmplat evenimente mai însemnate. Trupele sunt încă în formațiune și pe o parte și pe alta. Artileria noastră a deschis focul pe întreaga linie. Într'un loc un batalion italian a fost constrâns să se retragă, în alt loc patru batalioane. Din Franța și Belgia nu a sosit nici o știre mai însemnată.

Dela Petersburg vine știrea, că Rușii vor căuta acum se forțeze cu orice preț Dardanelele, pentru a avea barem aci succesele, pe cari înzadar le-au căutat în Galiția și Carpați. Turcii însă nu vor fi atât de ușor de învins. De Vineri decurge o luptă crâncenă între trupele turcești și trupele puterilor din tripla antantă, la Galipoli.

Acum s'au împlinit cuvintele Mântuitorului: „Iacă vi se lasă casa voastră pustie“. (Matei, 23:38).

Învățăceii au fost cuprinși de frică și mirare, când Cristos a prezis căderea templului și ei doriau, ca să priceapă mai lămurit înțelesul cuvintelor Lui. Ei știau numai, că s'au spesat fără cruțare bogății, muncă și pricepere în arta arhitecturii pentru a-i ridica splendoarea. Irod cel Mare a prădat atât comorile Romanilor, cât și ale Iidovilor spre scopul acesta și tocmăi *Impăratul lumii* l-a îmbogățit mai mult prin darurile Sale. Blocuri masive de marmură albă de mării aproape fabuloase, ce s'au expedit din Roma, au format o parte din structura sa. Și spre acestea au atras învățăceii atențiunea învățătorului, zicând: „Învățătorule! Vezi ce fel de petri și ce fel de zidiri?“ (Marcu, 13:1) La acestea cuvinte Isus a dat solemnul și surprinzătorul răspuns: „Adevăr zic vouă, că nu va rămânea aici peatră pe peatră, care nu se va risipi“. (Matei, 24:2).

Cu căderea Ierusalimului învățăceii au adus în legătură venirea lui Isus, însoțit de mărirea lumească, pentru-ca să ocupe tronul imperiului universului, ca să pedepsească pe Iidovii renitenți și să scuture jugul roman care apăsase asupra națiunii. Când li s'a amintit judecata asupra Ierusalimului, cugetele lor s'au îndreptat la aceea venire; și precum stăteau ei adunați în jurul lui Cristos pe muntele Olivilor, ei întrebară:

FOIȘOARĂ.

Cauzele distrugerii Ierusalimului.

— Din engleză —

de preotul *Gheorghe Henția*.

(Urmare.)

Două zile înainte de Paști, când Cristos a părăsit templul pentru ultima dată după ce a denunțat ipocrisia legiuitorilor jdo-vesti, El iară a ieșit cu învățăceii Săi pe muntele Olivilor șezând pe o pașiste, de unde privea asupra orașului. Încă odată și-a fixat privirile asupra zidurilor, asupra turnurilor și a palatelor din acel oraș. Încă odată privea templul în toată splendoarea lui — diadema frumuseții ce încununa muntele sfânt.

Cu o mie de ani înainte psalmistul a preamărit favorul ce avea Israelul înaintea lui Dumnezeu, care a prefăcut casa lui cea sfântă în locuință a Sa. „Fost-a în Salem cortul său și în Sion locuința sa... El a lăsat semintia lui Iuda pe muntele Sion, pe care-l iubi. Și zidi sanctuarul înalt ca cerul; șezăstu-l-a ca pământul, pe care l-a întemeiat pentru vece“. (Psalm 76: 2, 78: 68, 69) Primul templu a fost construit în timpul cel mai birăușant al istoriei lui Israel. Pentru edifierea lui s'au adunat de către regele David comori vaste, iar planurile pentru construirea lui au fost făcute

prin inspirațiune divină. Solomon, cel mai înțelept dintre monarhii Israelului, a completat această operă la anul 1004 înainte de Cristos. Templul acesta a fost cel mai mare edificiu, pe care l-a văzut vreodată lumea. După distrugerea templului prin Nabodonosor la anul 588 a. Cr. totată după începutul robiei de 70 ani în Babilon el a fost re-construit la anul 516 a. Cr. sub Zorubbabel prin poporul reintors din robie. Între cei ce s'au reintors din acea robie erau și oameni bătrâni, cari cunoșteau templul lui Solomon și cari plângeau, privind la acesta nou, cunoscând inferioritatea acestuia față de cel distrus.

Simțimentele acestor bătrâni consunau cu cuvintele prorocului: „Cine dintre voi a văzut casa aceasta întru mărirea sa cea dintâi? Și cum voi o vedea pe ea acum, ca și când n'ar fi înaintea voastră“. Însă Domnul a dat promisiune tot prin acel proroc, că gloria acestui al doilea templu va fi mai mare decât a celui dintâi: „Că mărirea cea de pe urmă a casei acesteia mai mare va fi decât cea dintâi. Și voi clădi

La 500 ani în urmă templul acesta a fost restaurat și mai mărit de către Irod, care a început lucrările cam prin 20 a. Cr. Irod a păstrat la sanctuar aceleași dimensiuni, ca la acela al lui Zorubbabel, însă el a adăus mult la forma și frumusețea curților. Interiorul templului a cuprins o arie cam de 800 m. Mănăstirile, cari încunjurau curtea, se zice că ar fi fost, în ce privește arta arhitecturii, cea mai splendidă parte din întreg edificiul. Acest templu a fost distrus la a. 70 d. Cristos,

toate neamurile, și vor veni cele alese tuturor neamurilor și voi umplea casa aceasta de mărire“. (Aggen. 2: 4, 2: 19, 8.) Templul al doilea nu putea concura cu cel dintâi în splendoare, nici n'a fost sfășiat prin semnele vizibile ale divinității, precum s'a întâmplat cu cel dintâi. Nu a fost nici o manifestățiune a puterii supranaturale pentru a marca dedicația lui. Nu s'a văzut nici un nor al gloriei, care să umple sanctuarul din nou ridicat. Nici un foc din ceriu nu s'a coborât, pentru-ca să consume jertfele aduse pe altarul său. Nici vocea din ceriuri nu mai suna, pentru-ca să descopere preoților voia lui Iehova.

Lipsind astfel semnele acestea, Iidovii se răzuiau în van a arăta, că în ce se va împlini promisiunea lui Dumnezeu, făcută prin profetul Aggen; căci mândria și necredința lor le-a orbit mințile întru priceperea adevăratului înțeles al cuvintelor prorocului.

Templul al doilea n'a fost onorat cu norul gloriei lui Iehova, ci cu prezența vie a unui Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Alegii tuturor neamurilor într'adevăr au venit la templul Lui, când *Omul din Nazaret* învăța și vindea în curțile sfinte. Cu prezența lui Cristos și numai cu aceasta a întrecut în glorie acest al doilea templu pe cel dintâi. Însă Israelul a aruncat darul oferit de către ceriu. Cu învățătorul modest, care în ziua aceea s'a depărtat dela porțile aurite ale orașului, gloria templului a perit pentru totdeauna.

NOUTĂȚI.

Vilegiatura Monarhului. Neues Wiener Tagblatt scrie, că Majestatea Sa, pe lângă toată îngrămădirea extraordinară de muncă, se bucură de excelentă sănătate. De aceea s'a hotărât să petreacă vara întreagă la Schönbrunn. Vila imperială dela Ischl în anul curent nu va fi locuită.

Academicieni noi. Au fost aleși membri noi ai „Academiei Române”, în sesiunea ordinară întrunită tocmai acum în București, domnul Simeon-Mehedinți, profesor universitar în București, în locul decedatului D. A. Sturdza și domnul Iancu Nistor, profesor universitar în Cernăuți, în locul decedatului Dr. At. M. Marienescu.

† Silvestru Moldovan. În prezența unui mic număr de prieteni și cunoscuți s'a făcut Mercuri după amiază, la orele 4, înmormântarea rămășițelor pământești ale decedatului ziarist și scriitor cu bun nume Silvestru Moldovan, din capela cimiteriului central din loc. Ziarul nostru a fost reprezentat la actul înmormântării fostului sau redactor prin actualul redactor, dl. T. V. Păcățian și prin domniile asessori consistoriali, colaboratorii ai ziarului nostru, Mateiu Voileanu, Nicolau Ivan, Lezar Triteanu și Dr. G. Proca, cari împreună au reprezentat și ziarul „Gazeta Transilvaniei” din Brașov, la care lucrase decedatul în timpul din urmă, ca prim-redactor. Actul înmormântării l-a celebrat părintele asessor consistorial Mateiu Voileanu, cu asistența parchului din suburbiul de jos Romul Bucsa. Un cor mic, compus din elevi seminariști și condus de dl. profesor T. Popovici a dat răspunsurile, iar vorbiri au rostit domniile: Mateiu Voileanu și Dr. Ioan Brogu, apreciind ambii după merit activitatea decedatului, ca ziarist și scriitor. Sierul simplu și lipsit de orice poadoabă trecătoare a fost așezat apoi în pământ, unde acum își doarme Silvestru Moldovan somnul etern, scăpat de toate grijile, durerile și supărările avute în lumea aceasta trecătoare. Fie-i somnul lin!

La înmormântarea lui Silvestru Moldovan au participat următorii: L. I. Lăpedatu, secretarul fondului ziaristilor români, cu D-na Veturia Lăpedatu, T. V. Păcățian, redactorul „Telegrafului Român”, C. Popp, redactorul „Revistei economice”, Dr. N. Bălen, redactorul „Revistei teologice”, Dr. I. Brogu și Dr. S. Dr. Gomir, redactorii la „Foiașul Poporului”, D-nii N. Ivan, L. Triteanu, Dr. G. Proca, asessori, Dem. Câmpian aih v. conzist. Dr. V. Bologa, director, Dr. A. Crăciunescu, V. Păcală, profesori, D. Pamfilie, protopopul N. Togan, secretarul Arseniu Bunea, Romul Simu, Victor Tordășianu, Dr. Rusal, Sofroniu Roșca, Petru Tineu, Emil Verzararu, A. Blaga și încă doi-trei. Această a fost „întreaga inteligență română” din Sibiu, care după o foaie română dela noi a dat decedatului ultimele onoruri.

Bolnavi bine îngrijiți. Mai mulți soldați români veniți bolnavi depe câmpul de război și așezați în baraca numărul 30 a spităliului de observație din Debrețin (erau bolnavi de tifos), aduc prin noi mulțămă sâncă domnului medic Dr. Aurel de Tineu, din Orăștie, pentru buna îngrijire ce le-a dat scăpându-i din morbul greu de care au suferit. Vitejii noștri nu se vor supăra că nu-i înșirăm cu numele, din anumite motive.

„Spune nouă, când vor fi acestea, și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului lumii?” (Matei 24: 3.)

Deși Cristos li-a arătat în pilde suferințele și moartea Sa, precum și distrugerea orașului și a templului, ei totuși nu l-au înțeles pe deplin. El li-a explicat osândă ce avea să cadă asupra Israelului apostat și în special pedeapsa binemerită ce trebuia să o primească Jidovii în urma respingerii și crucificării lui Mesia. Semne bine înțelese vor proceda îngrozitoare catastrofe. Grozava oră va veni spontană. Și Mântuitorul a făcut atenți pe învățăceii Sai: „Deci când veți vedea urăciunea pustirii cea prezisă prin profetul Daniil, stând în locul cel sfânt (cel-ce ceteste să înțeleagă) atunci cei-ce sunt în Iudeea să fugă în munți; cei-ce sunt în mijlocul Ierusalimului să iasă și cei-ce sunt în țărine să nu intre întru întru”. (Matei, 24. 15-16, Luca, 21. 20). Când flăcările păgânului roman vor fi înfipite în locul sfânt, — care se extinde câteva sute de pași afară de zidurile cetății — atunci aderenții lui Cristos au să-i caute mântuirea prin fugă. Când semnele amenințătoare se vor observa, cei cari vreau să scape să nu facă întâ-ziere. În întreaga țară Iudeea, întocmai ca în Ierusalim, semnele fugi trebuie imediat observate. Acela care din întâmplare va avea oare-care lucru pe acoperișul casei sale, coborându-se să nu mai iată prin casa sa, nici chiar pentru a-și salva cele mai valoroase comori. Acel, cari

„Evangelia ca bază a vieții”. Celebra lucrare a învățatului preot rusesc G. S. Petrow, intitulată „Evangelia ca bază a vieții”, a apărut în editura comisiei administrative a tipografiei arhiepiscopale din Sibiu în traducere românească, făcută de domnul Teodor V. Păcățian, redactorul ziarului nostru. În cartea aceasta sunt tratate cu rară pricepere și cu multă putere de convingere temele următoare: Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu. Cartea se poate comanda dela librăria arhiepiscopală din Sibiu. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 fileri, plus 5 fileri porto postal.

Concert la Unicum. Sâmbătă, în 12 Iunie n. la orele 8 seara, se va da un concert la mese întinse în sala mare dela Unicum în Sibiu. La acest concert, dat în scop filantropic de război, au promis concursul binevoitor mai mulți artiști cunoscuți ai Sibiului. Amănuntele se vor afișa.

† Dimitrie Bogoevici, preot ortodox român în Bania (Banat), după lungi suferințe în vârstă de 63 ani și după un serviciu de 30 ani la altarul Domnului, și-a dat suflul în mâinile Creatorului Miercuri în 6/19 Mai 1915. Rămășițele pământești ale defunctului au fost așezate spre vecinică odihnă Joi în 7/20 Maiu. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Lac în dumbrava Sibiului. La câțiva pași de stațiunea din urmă a tramvaiului electric s'a construit de curând un mic lac. Este situat în mijloc de pădure, împrejmuit de stejari bătrâni. În depărtări tabloul întunecat al munților, în apropiere oglinda liniștită a apei, care adăpostește câteva mii de crapi, dau locului o înfățișare încântătoare. Adăncimea sa, în unele locuri, este peste trei metri, iar lungimea de 510 metri. Apa se împropetează mereu din valea Șevisului, care curge spre moara S hreier, unde se clădesc patru mari bazine pentru păstravi americani, mai trainici decât cei de munte. O cărare nouă, d'alungul canalului, duce dela moară până lângă lac. Toate lucrările acestea nimerite și folosite, care vor forma negreșit puncte de atracțiune ale dumbrăvii sibiene, se datoresc stabilimentului electric din orașul nostru.

Nou președinte. Congresul național din Lisabona a ales de președinte al republicii portugheze pe Teofil Braga, cu 98 voturi, contra 1. Noul președinte și-a ocupat postul. Toți miniștrii și-au păstrat portofoliile.

Pierdere de oameni și de arme. Din rapoartele oficiale publicate de statul nostru major și de marele cartier general german se constată, că în Mai 1915 au căzut în captivitate 263 mii de ruși și că am cucerit 231 tunuri și 478 mitraliere rușe. La pierderea în oameni, de peste un pătrar de milion, dacă se adăuge suma cel puțin tot atât de mare a morților și răniților, armatele Rusiei au suferit în Mai 1915 o pagubă de peste o jumătate de milion de ostași.

Italia și tripla alianță. Ziarul Nordd. Allg. Ztg. din Berlin se ocupă cu rolul Italiei în tripla alianță și constată, că alianța aceasta, care s'a înființat în 1882, s'a înnoit în 1887, în 1891, în 1902 și în 1912.

lucresă pe câmp, sau la vîi, să nu-și peardă timpul reintorcându-se pentru a-și lua hainele, ce le-au desbrăcat din cauza căldurii zilei. Ei nu trebuie să govăească nici un moment, pentru-ca să nu fie învăluite în distrugerea totală.

Pe timpul regimului lui Irod Ierusalimul nu a fost numai măreț înfrumusețat, ci ridicându-se turnuri, ziduri și fortărețe, — mai adăugând și țaria naturală a poziției sale, — el părea de nebiruit. Acela, care ar fi cutezat pe atunci să prezică în public distrugerea acestui oraș, ar fi fost numit un alarmant nebun. Însă Cristos a zis: „Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece”. Din cauza păcatelor sale a fost anunțată mânia lui Dumnezeu contra Ierusalimului și necredința cea nestrămutată i-a procurat osândă sigură. De aceea a declarat prin profetul Micheea: „Auziți acestea, povățuitorii casei lui Iacob și ceilalți ai casei lui Israel, cei-ce urăți judecata și toate cele drepte le răsvrățiți. Cei-ce zidiți Sionul cu sânge și Ierusalimul cu strămbătăți. Povățuitorii lui pentru daruri judecau și preoții lui pentru plată răspundeau și prorocii lui pentru argint vrăjau și spre Domnul se odihneau zicând: „Au nu este Domnul întru noi? Nu vor veni asupra noastră rele!”

Cuvintele acestea descriu până la evidență imoralitatea și corupțiunea poporului

Arme militarești în scopuri de război. Ofițeri, funcționari militari și persoane particulare, care au în proprietate arme mai vechi sau mai nouă, se adresează către ministerul de război, să li se răspundă: Oare administrația militară primește sau nu armele acestea în scopuri de război? Ministerul de război nu are putință de a răspunde numeroaselor întrebări și oferte; de aceea doritorii de informațiuni au să se adreseze totdeauna către autoritatea militară cea mai apropiată. În Sibiu se pot oferi astfel de arme la depozitul filial din casarma artileriei. În Alba-Iulia se dau la magazinul de artilerie.

Apel. Reuniunile de vînat ale Austriei, în înțelegere cu ministerul i. și r. de război, fac apel către întreaga populațiune a monarhiei, și în deosebi către vînatorii din Austro-Ungaria, să dăruiască pe seama armatei noastre ochiane militare, triedre, și or ce fel de binocluri bune, și să le trimită la Viena. Adresa: Zentralsammelstelle des Oesterreichischen Jagdklubs, Wien I, Opernring 5. Aparatele acestea optice sunt de trebuință neapărată pentru siguranța trupelor din campanie. De aceea este de dorit, ca dăruirile de soiul pomenit să fie cât mai numeroase.

Tîrg în Săliște. Tîrgul de țară al comunei Săliște, comitatul Sibiu, se va ținea în 11 Iunie n. c. pentru oi și porci, în 12 și 13 pentru vite cornute și cai, iar Luni în 14 Iunie n. c. e tîrgul de mărfuri.

Indreptare. Părintele Mhail Zavoian, paroh în Teluș, ne scrie, că nu „Agricola”, cum ne-a comunicat, ci „Corvineana” din Hunedoara a dat bisericii din Teluș suma de 60 coroane, ca răscumpărare a cununei de pe sierul decedatului capelan Simeon Zavoian. Facem cuvenita indreptare.

Despre ministrul de externe al Italiei. Corespondentul din Vatican al ziarului Reichspost scrie, că Italia se hotărâse pentru război încă din Februarie c. Despre Sonnino, ministru de externe actual italian, eată ce spune corespondentul: Sonnino este un evreu botezat și francmason protestant. Mămă-sa e engleză. Om avut, multimilionar, autodidact și dușman fanatic al religiei creștine, Sonnino cu ojurorul reginei Elena (ceasta e, cum se știe, fiica regelui Nichita al Muntenegrului), a știut să câștige pentru ideea războiului pe regele Victor Emanuel III, care în ce privește agerimea de minte este ultimul între toți domnitorii Europei.

Erupțiuni. Vulcanul Hecla al mării insule Islanda se găsește în plină activitate. Erupțiunile sunt mai puternice decât în anul 1913 și produc mari pustiiri. În aceeaș vreme partea sudică a insulei este bantuită de un cumplit cutremur de pământ.

Devastările din Milano. Ziarul Avanti constată, că la tulburările din Milano au fost devastate 980 de locuințe și 632 de prăvălii de-ale supușilor germani și austro-ungari.

Aviz. Marți în 8 Iunie n. c. se va deschide școala de inotat a regimentului nostru de casă. S'au luat măsurile necesare, ca lecțiuni de inotat să se poată lua și în anul acesta. Băi de soare și aer stau de asemenea la dispoziție.

jidovesc. Pecând se pretindeau a observa cu stricteță preceptele legii lui Dumnezeu, ei au transgresat toate principiile ei. Ei urau pre Cristos, pentru-că curățenia și sfîntenia Lui a descoperit nedreptatea lor; și ei îl acuzau, ca fiind singur vina la toate relele, cari de altcum veneau asupra lor din cauza păcatelor proprii. Cu toate că știau, că El e fără păcat, ei totuși au declarat, că moartea lui e necesară pentru conservarea națiunii: „De-l vom lăsa așa”, — ziseră conducătorii Jidovilor, — „toti vor crede întru-insul și vor veni Românii și vor lua și locul și poporul nostru.” (Ioan, 11. 48.) Dacă Cristos va fi crucificat, noi vom deveni din nou un popor puternic. Astfel jidocau ei în scurtimea și întunecimea minții lor și așerau la zisele preoților lor, că e mai bine să moară un om, decât să pără o rațiune. Astfel conducătorii Jidovilor au zidit Sionul cu sânge și Ierusalimul cu strămbătăți. Și încă pecând au omorât pe Mântuitorul, pentru-că a reprobabil păcatele lor, încrederea lor atât le era de vanitoasă, încât, recomandându-se de poporul favorit al lui Dumnezeu așteptau, ca El să-i scape de inimizie. Însă profetul continuă: „Pentru aceea pentru voi Sionul ca o țarină se va ara și Ierusalimul ca o p'zitoare de poame va fi, și muntele casei întru un deșeu de dumbrăvă!” (Micheea, 3. 12) (Va urma.)

Felicitări! Din Berlin se scrie: Magazinul minciunilor convenționale s'a sporit earăși cu o pildă strălucită. Regele Victor Emanuel al Italiei, — dupăcum a iesit acum la iveală, — a trimis o depesă de felicitare moștenitorului de tron german, dorindu-i de ziua nașterii toate fericirile. Depesa poartă data de 6 Mai: prin urmare s'a trimis la două zile, dupăce Italia s'a desfășcut de tripla alianță și tocmai când se pregătea cu zel să lovească în foștii ei amici.

Poetul — sublocotenent. Generalul Cadorna, șeful statului major italian, a numit pe D'Annunzio sublocotenent în suita sa. Va să zică poetul a avansat dela gradul de simplu marinar, ce era să ocupe, la rangul de ofiter însoțitor al generalului. Și războiul abea s'a început... Ce-o să fie mai tâziu!

Nou deputat. La alegerea din 2 Iunie dela Caransebeș a fost ales deputat dietal, cu unanimitate de voturi, baronul Emil Baumgartner, candidatul partidului guvernamental.

Distins. Dioniziu Mărculescu, fiu de țărani bănațeni, din Topolovățul mare, sublocotenent în regimentul al 7-lea de honvezi, a fost decorat cu medalia de argint pentru eroism. În luptele cu rușii Mărculescu, în fruntea unei cete mici, după aprigă încercare, a făcut prizonieri cinci sute de soldați ruși.

Corupțiunea. Ziarul din Moscova Russia Vedomosti a scris cu câteva zile înainte de-a porni Italia la război, că poporul italian nu se entuziasmează de loc pentru campania, la care îl îndeamnă cu atîta foc presa țării sale. Din izvor acreditat se spune — zice foaia moscovită, — că antanta a cheltuit șapteseci milioane de franci pentru a corupe zările italiene. D'Annunzio a primit, prin mijlocirea agenților lui Barrère, ambasadorul francez dela Roma, mai multe sume grele, care trec peste un milion de franci.

De ale Reuniunii române de înmormântare din Sibiu. În timpul din urmă au fost primiți, cu taxa de cor. 2 pentru înscriere și cu obligamentul de a plăti 60 bani după membri răposăți, următorii membri noi, și anume: Vasile Gan, protopresbiter (Ofenbaia); George Iltu, parch (Vale) și soția sa Ana n. Stirimin; Maria Drăgan n. Moldovan, soție de econom; Maria Suciu n. Bolu, văd. de econ. (H-tur); Elisaveta Suciu n. Ganea, preoteasa (Toparcia) și Ioan Nicolae, învățător (Avrig) și soția sa Ana n. Văd. În acelaș timp s'au plătit ajutoarele statutare după răposății membri: Maria Popa, văduvă de econ. din Orea Cărtășoara, George Joandrea, și Leonida Hont, ambii zileri, cu cari numărul membrilor răposăți din siul Reuniuni au ajuns la 258. În legătură se pune în vedere oștei noastre, că întreprinderea de pompă funebă a acestei Reuniuni, cu începere din 1 Iunie n. c. și a strămutat prăvălia din strada Quer, în odaia parter de sub poartă a Reuniunii meseriașilor sibiieni din strada Bruckenthal N. 17.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann va reprezenta în 7 și 8 Iunie n. 1915: Program artistic: Raul Dechites, după natură. Carnavalul lui Perozi, comic. Visul tineretii, o poveste de amor în 2 acte. El nu poate merge la război, comedie actuală în 2 acte. Trandafirul dela Nord, dramă pătrunzătoare în 3 acte. În rolul principal: Henry Poten.

Cărți și reviste.

Anuarul XXIX al școlii civile de fete a „Asociațiunii”, pe anul școlar 1914—1915, publicat de Dr. Vasile Bologa, director. — Personalul școlii se compune din 1 director, 5 profesori și profesoare, 2 catheți, 5 instructori. Personalul internatului are: o directoară, un medic de casă, două guvernante și două bone. E've inserise: 76, din care 45 interne, 31 externe. Condițiile de primire pentru anul școlar 1915—1916 se vor publica la timpul său.

Poșta redacției.

Praga. Cărți de rugăciuni s'au împărțit dela noi mai multe mii, în scopul de a fi date soldaților știutori de carte, iar la nici un caz nu în scopul, ca pentru aceasta să se aducă cuiva mulțămă publică.

Comăna superioară. Mulțămă publică se cuvine să se aducă celor ce din al lor propriu jertfesc ceva pentru obște. Pentru descurcarea norocoasă a unei afaceri pur comerciale însă, făcută fără jertfe, și pe cheltuiala celor intereseți, credem că nu e tocmai la loc aducerea de mulțămă publică în ziare.

Nr. 26/1915.

(81) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei Fundata (Cl. III-a) se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Cereri de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta la subscrisul oficiu protopresbiterial în termenul sus indicat având concurenții a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică spre a cânta și predica, eventual celebra.

Zernești, în 10 Ianuarie 1915.

Oficiul protopresbit. gr.-or. rom. al tractului Bran în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Hamsea
protopop.

Nr. 208/1915.

(80) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc în comunele mai jos însemnate, se publică concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Răchita-Purcăreț, cu salariu de cor. 600 dela comuna bisericască, iar restul în-tregire dela stat; cvartir în edificiul școlii și grădina.

2. Vingard, cu salariu conform legii dela comuna bisericască, cvartir în edificiul școlii și grădina.

Invățătorul e dator a instrui și în școala de repetiție și a cânta cu copiii Dumineca și sârbătoarea în biserică.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul defapt subsemnatului oficiu protopresbiterial și înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Sebeș, 18 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial:

Sergiu Medean
protopresbiter.

Cu toate că e rășboiu cafeaua e cu 50% mai ieftină.

Cafea americană de cruțare foarte aromatică, cu spor și cruțare. Un sac de probă a 5 kilo **11 cor.** francat prin rambursă.

— Căutam agenți! —

Kaffee Export/H

(79) 2—5 Budapest VI., Révay utca 24.

A apărut

în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

TESTAMENTUL

marelui arhiepiscop-mitropolit

Andrieu baron de Șaguna,

și se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** cu prețul de **50 fileri** expedat prin postă + **5 fileri** porto postal.

La librăria arhidiecezană în Sibiu
se află de vânzare:

Câteva constatări dureroase

și încă ceva cu prilejul aniversării de 200 de ani dela moartea lui **Constantin Brâncoveanu** 15 August 1714 — 15 August 1914, de

Nicolae Borzea de Vist,
protopop ortodox român, al tractului protopresbiterial
Făgăraș, 1914.

Prețul 70 fileri. + porto 10 fileri.

Panihidă și dedicația

rostită cu prilegiul aniversării de 200 de ani dela moartea lui **Constantin Brâncoveanu**. Anul morții: 15 August 1714. Anul aniversării: 15 August 1914.

De un parohian.

Făgăraș, 1914.

Prețul 30 fileri. + porto 5 fileri.

La **Librăria arhidiecezană** în **Sibiu** se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobate de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20×25 cm.

	K	f
Nașterea Domnului nostru Isus Cristos . . .	—20	
Botezul Domnului nostru Isus Cristos . . .	—20	
Învierea Domnului nostru Isus Cristos . . .	—20	
Sfântul Modest . . .	—20	
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—20	
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—20	
Domnul nostru Isus Cristos în vesminte de Arhiereu . . .	—20	
Incoronarea Maicii Domnului . . .	—20	
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—20	

Icoane mărimea 40×50 cm.

Judecata Domnului nostru Isus Cristos . . .	—45	
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—45	
Învierea Domnului nostru Isus Cristos . . .	—45	
Botezul Domnului nostru Isus Cristos . . .	—45	
Nașterea Domnului nostru Isus Cristos . . .	—45	
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—45	
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—45	

Icoane mărimea 15×23 cm.

foarte fine, fondul auriu.

Maica Domnului nostru Isus Cristos . . .	—30	
Sfântul Gheorghe . . .	—30	
Sfântul Nicolae . . .	—30	
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—30	
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—30	
Sfânta Paraschiva . . .	—30	
Sfântul Dumitru . . .	—30	

Icoane mărimea 22×34 cm.

foarte fine, fondul auriu.

Maica Domnului nostru Isus Cristos . . .	—45	
Sfânta Treime . . .	—45	
Sfântul Gheorghe . . .	—45	
Sfântul Dumitru . . .	—45	
Sfântul Nicolae . . .	—45	
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—45	
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—45	
Sfinții Trei Erarhi, Vasile, Grigore și Ioan . . .	—45	

Tablouri (Portrete).

Icoana înmormântării pe hartie (aer) . . .	1—	
Icoana înmormântării pe pânză (aer) . . .	5—	
Proscemia tipărită cu litere latine . . .	—50	
Sfânta și Marea Vineri a Patimilor, adecă ocolirea bisericești în seara acelei zile mari, formatul 50×65 cm. reproduc în culori . . .	2—	
Pentru pach. și porto să se adauge 30—40 fil. Mitropolitul Ioan Mețianu, format mare . . .	2—	
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromohelografie . . .	5—	
Mitropolitul Miron Romanul . . .	2—	
Gozsdu . . .	2—	

„LUMINA”

institut de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177.

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 7.

FILIALE:

MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital K 600,000.— Fonduri K 50,000.—

Depuneri „ 2,000,000.— Active „ 2,800,000.—

Primește depuneri **5%** interese fără anunț. Pentru depuneri mai mari de durată mai lungă cu anunț, dela corporațiuni bisericești ș. a. și dela particulari se acoardă și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin postă fără spese prin ceruri, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și ridicări prin postă fără spese de porto.

(40) 20—

Direcțiunea.

„CREDITUL”,

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Zernești.

takarék- és hitelintézet részvénytársaság Zernest.

Convocare

la

a XI-a adunare generală,

a institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „CREDITUL” în Zernești, ce se va ținea **Duminecă, în 27 Iunie st. n. 1915** la 2 oare după amiază în localul institutului, la care sunt invitați cu toată onoarea toți domniile acționari a se prezenta în sensul §-lui 20 din statutele societății.

Obiectele de pertractare sunt următoarele:

1. Alegerea a 2 notari și 3 verificatori.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
3. Satorirea bilanțului și a împărțirii profitului.
4. Integritatea direcțiunii prin alegerea a 2 membri.
5. Alte propuneri eventuale.

Zernești, în 25 Aprilie 1915.

(82) 1—1

Direcțiunea.

Contul bilanț cu 31 Decemvrie 1914.

Activa—Vagyon.	Mérleg számla 1914 évi dec. hó 31-ével.	Pasiva—Teher.	
	K f	K f	
Cassa în număr — Pénztári készlet . . .	10,681 39	Capital societar — Részvénytőke . . .	160,000—
Cambii — Váltok 693,970 50		Fond general de rezervă — Al- talános tartalék alap . . .	42,855 44
Cambii hipotecare — Jelzálo- gos váltok 121,853—	815,823 50	Fondul pentru scopuri cultu- rale — Művelődési alap . . .	6,120—
Obligațiuni cu caveți — Kötelezvények	118,306 39	Fondul de penziuni — Nyug- díj alap	6,562 50
Efecte: acții dela bănci și împrumutul de stat — Értékpapírok: bank részvények és hadi kölcsön	4,800—	Depuneri spre fructificare — Betétek	626,769 62
Realități: casa institutului —		Reescont — Visszeszámitolás	72,588—
Ingatlanok: bank háza 6,000—		Interese transitorii — Átmeneti kamatok	13,745 52
Realități: după amortizare —		Depozit de cassă — Pénztári betétek . . .	2,675 95
Leírás után 500—	5,500 —	Conto-curent — Folyó-számla	11,500—
Pro diverși — Különfélék	7,559 30	Dividende neridicate — Fel nem vett osztalék	65—
		Creditori — Hitelezők	648 54
		Profit curat — Tiszta nyereség.	19,140 01
	962,670 58		962,670 58

Contul perdere și profit.

Debit—Tartozik.	Veszteség és nyereség számla.		Credit—Követel.	
	K	f		K f
Interese de depuneri spre fructificare —			Interese: — Kamatok:	
Kamatok betéti után	32,935	79	dela cambii — váltók után . . .	46,319-80
Solare — Fizetések	2,800—		dela cambii hipotecare—Jel-	
Spese — Költségek	1,192-48		zálogos váltók után . . .	5,948-84
Contribuțiuni: — Adók:			dela obligațiuni cu caveți—	
10% dare după interesele de			Kötelezvények után . . .	7,867-54
depun. cu 30/VI. și 31/XII			dela efecte — értékpapírok	
1914 — 1% adó tökesi-			után	127—
tett kamatok után 30/VI és.			Provizioni — Játalékok	7,566-94
31/XII. 1914	3,293	58	Porto — Postadíj	396-42
dare directă — egyenes adó	8,956	68	Chirii — Házbér	12—
Profit curat — Tiszta nyereség	19,140	01	Venite dela trancrieri — Részvényátírási	
			díj	80—
	68,318	54		68,318-54

Zernești, în 31 Decemvrie 1914. — Zernest, 1914 évi dec. hó 31-én.

Dr. Iancu Mețianu m. p., dir. exec.

Nicolae Garciu m. p., preș.

Ioan Hamsea m. p.

Dr. Eugeniu Mețianu m. p.

Ioan Ionică m. p.

Ioan I. Comșia m. p.

Moise Micu m. p.

Pană m. p., contabil.

Ioan Dan m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele principale și auxiliare. — Aluiriott felügyelő bizottság jelen számlákat megvizsgálván teljes rendben s a szabályszerűen vezetett könyvekkel megegyezőnek és helyesnek találtuk.

Ioan Strevoiu mp, preș. Bucur Mețian mp. Ioan Sperchez mp. Ion St. Coleșiu mp. Revăzit și aflat în ordine: Iosif Oncioiu, revizor expert al „Solidarității”.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **25 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**